

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 1185/2010

z dnia 13 grudnia 2010 r.

nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 18 rozporządzenia Rady (WE) nr 597/2009

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 15 ust. 1, art. 18 oraz art. 22 ust. 1, 2 i 3,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską („Komisja”) po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. Obowiązujące środki

- (1) W następstwie dochodzenia antysubsydyjnego („pierwotne dochodzenie”) Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 1628/2004⁽²⁾, ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych elektrod grafitowych objętych obecnie kodem CN ex 8545 11 00 oraz stosowanych do tych elektrod grafitowych złączek objętych obecnie kodem CN ex 8545 90 90 pochodzących z Indii („ostateczne środki wyrównawcze”). Środki przyjęły formę cła *ad valorem* w wysokości 15,7 % z wyjątkiem jednego przedsiębiorstwa, dla którego stawka cła została ustalona na poziomie 7 %.
- (2) Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 1629/2004⁽³⁾, ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych elektrod grafitowych objętych obecnie kodem CN ex 8545 11 00 oraz stosowanych do tych elektrod grafitowych złączek objętych obecnie kodem CN

ex 8545 90 90 pochodzących z Indii („ostateczne środki antydumpingowe”). Środki przyjęły formę cła *ad valorem* w wysokości 0 %.

- (3) W następstwie częściowego przeglądu okresowego z urzędu dotyczącego środków wyrównawczych Rada zmieniła, rozporządzeniem (WE) nr 1354/2008⁽⁴⁾, rozporządzenie (WE) nr 1628/2004 i (WE) nr 1629/2004. Ostateczne cła wyrównawcze zostały zmienione na 6,3 % i 7,0 % w odniesieniu do przywozu towarów od konkretnie wskazanych eksporterów, a stawkę cła rezydualnego ustalono na 7,2 %. Ostateczne cła antydumpingowe zostały zmienione na 9,4 % i 0 % w odniesieniu do przywozu towarów od konkretnie wskazanych eksporterów, a stawkę cła rezydualnego ustalono na 8,5 %.

2. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia

- (4) W następstwie opublikowania zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu⁽⁵⁾ obowiązujących ostatecznych środków wyrównawczych Komisja otrzymała w dniu 18 czerwca 2009 r. wniosek o wszczęcie przeglądu wygaśnięcia tych środków zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Wniosek został złożony przez trzech unijnych producentów produktu podobnego: Graftech International, SGL Carbon GmbH oraz Tokai ERFT-CARBON GmbH („wnioskodawcy”) reprezentujących znaczną część, w tym przypadku ponad 90 %, całkowitej produkcji unijnej niektórych systemów elektrod grafitowych.
- (5) W uzasadnieniu wniosku podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania i szkody dla przemysłu unijnego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ Dz.U. L 295 z 18.9.2004, s. 4.

⁽³⁾ Dz.U. L 295 z 18.9.2004, s. 10.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 350 z 30.12.2008, s. 24.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 34 z 11.2.2009, s. 11.

- (6) Należy przy tym zaznaczyć, że przed wszczęciem przeglądu wygaśnięcia i zgodnie z art. 22 ust. 1 i art. 10 ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja powiadomiła władze publiczne Indii o wpłynięciu należycie udokumentowanego wniosku o dokonanie przeglądu oraz zaprosiła władze publiczne Indii do udziału w konsultacjach mających na celu wyjaśnienie sytuacji dotyczącej treści wniosku o przegląd oraz osiągnięcie rozwiązania zadowalającego dla obu stron. Władze publiczne Indii przyjęły ofertę konsultacji, które zostały następnie przeprowadzone w dniu 16 września 2009 r. W trakcie konsultacji nie osiągnięto rozwiązania satysfakcjonującego dla obu stron. Odnotowano jednak uwagi przedłożone przez władze publiczne Indii.

3. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia

- (7) Ustalwszy, po konsultacji z Komitetem Doradczym, że istnieją wystarczające dowody do wszczęcia przeglądu wygaśnięcia, Komisja ogłosiła w dniu 17 września 2009 r., na mocy zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽¹⁾, („zawiadomienie o wszczęciu”) wszczęcie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

4. Dochodzenia równoległe

- (8) Komisja ogłosiła również, na mocy zawiadomienia o wszczęciu opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w dniu 17 września 2009 r. ⁽²⁾, wszczęcie dochodzenia dotyczącego przeglądu wygaśnięcia ostatecznych środków wyrównawczych zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽³⁾.

5. Dochodzenie

5.1. Okres objęty dochodzeniem

- (9) Dochodzenie dotyczące kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania objęło okres od dnia 1 lipca 2008 r. do dnia 30 czerwca 2009 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądowym” lub „ODP”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2006 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądowym („okres badany”).

5.2. Strony zainteresowane dochodzeniem

- (10) Komisja oficjalnie zawiadomiła wnioskodawców, innych znanych producentów unijnych, producentów eksportujących, importerów, znanych użytkowników, a także władze publiczne Indii, o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedsta-

wienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu.

- (11) Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.

- (12) W związku z dużą liczbą niepowiązanych importerów, uznano za stosowne, zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego, zbadać, czy powinna zostać przeprowadzona kontrola wyrwykowa. Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji o konieczności przeprowadzenia kontroli wyrwykowej, a jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, wyżej wymienione strony zostały poproszone, zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego, o zgłoszenie się do Komisji w ciągu 15 dni od wszczęcia przeglądów i dostarczenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu. Żaden niepowiązany importer nie wyraził jednak gotowości do współpracy. Kontrola wyrwykowa nie była zatem konieczna.

- (13) Komisja rozesłała kwestionariusze do wszystkich zainteresowanych stron oraz do wszystkich innych podmiotów, które zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu. Otrzymano odpowiedzi od trzech grup producentów unijnych (tj. wnioskodawców), jednego producenta eksportującego, 17 użytkowników i władz publicznych Indii. Żaden z importerów nie ujawnił się w trakcie kontroli wyrwykowej; również w toku dochodzenia żaden importer nie dostarczył Komisji jakichkolwiek informacji ani się ujawnił.

- (14) Tylko jeden z dwóch znanych producentów eksportujących w Indiach, tj. HEG Limited („HEG”), w pełni współpracował w trakcie przeglądu i przedłożył odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Należy zauważyć w tym względzie, że podczas pierwotnego dochodzenia pełna oficjalna nazwa tego przedsiębiorstwa brzmiała Hindustan Electro Graphite Limited. W późniejszym okresie przedsiębiorstwo zmieniło nazwę na HEG Limited. Drugi producent eksportujący współpracujący w dochodzeniu pierwotnym, tj. Graphite India Limited („GIL”), podjął decyzję o nieprzedkładaniu odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu w ramach obecnego przeglądu.

- (15) Komisja prowadziła dalsze badanie i weryfikację informacji uważanych za niezbędne do ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania i szkody oraz określenia interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne odbyły się na terenie przedsiębiorstw następujących zainteresowanych stron:

⁽¹⁾ Dz.U. C 224 z 17.9.2009, s. 24.

⁽²⁾ Dz.U. C 224 z 17.9.2009, s. 20.

⁽³⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

a) Producenci unijni

- SGL Carbon GmbH, Wiesbaden and Meitingen, Niemcy,
- Graftech Switzerland SA, Bussigny, Szwajcaria,
- Graftech Iberica S.L., Ororbia, Hiszpania,
- Tokai ERFTCARBON GmbH, Grevenbroich, Niemcy.

b) Producenci eksportujący w Indiach

- HEG Limited, Bhopal.

c) Władze publiczne Indii.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

(16) Produkt objęty obecnym przeglądem jest tożsamy z produktem objętym dochodzeniem pierwotnym, tzn. są to elektrody grafitowe, w rodzaju stosowanych w piecach elektrycznych, o pozornym ciężarze właściwym $1,65 \text{ g/cm}^3$ lub większym oraz o oporności elektrycznej $6,0 \text{ } \mu\Omega\text{.m}$ lub mniejszej, objęte obecnie kodem CN ex 8545 11 00 oraz złączki stosowane do takich elektrod, objęte obecnie kodem CN ex 8545 90 90, przywożone razem lub osobno i pochodzące z Indii („produkt objęty dochodzeniem”).

(17) Dochodzenie potwierdziło, że – podobnie jak w dochodzeniu pierwotnym – produkt objęty postępowaniem i produkty wytwarzane i sprzedawane przez producenta eksportującego na krajowym rynku Indii oraz produkty wytwarzane i sprzedawane w Unii przez producentów unijnych mają te same podstawowe cechy fizyczne i techniczne oraz takie samo zastosowanie, a zatem stanowią one produkty podobne w rozumieniu art. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

C. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SUBSYDIOWANIA**1. Wprowadzenie**

(18) Na podstawie informacji zawartych we wniosku o wszczęcie przeglądu i w oparciu o odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu Komisji, objęto dochodzeniem następujące programy, co do których istnieje domniemanie, że są subsydiowane:

Programy ogólnokrajowe

a) Program „Advance Authorisation” („AAS”);

b) Program „Duty Entitlement Passbook” („DEPBS”);

c) Program „Export Promotion Capital Goods” („EPCGS”);

Program regionalny

d) Program „Electricity Duty Exemption Scheme” („EDES”).

(19) Programy wskazane w lit. a)–c) powyżej opierają się na Ustawie o handlu zagranicznym (Rozwój i regulacja) z 1992 r. (nr 22 z 1992 r.), która weszła w życie w dniu 7 sierpnia 1992 r. („Ustawa o handlu zagranicznym”). W Ustawie o handlu zagranicznym upoważnia się władze publiczne Indii do wydawania zawiadomień dotyczących polityki eksportowej i importowej. Ich streszczenia publikowane są w dokumentach „Foreign Trade Policy” („Polityka handlu zagranicznego”), które ministerstwo handlu wydaje co pięć lat i regularnie uaktualnia. Dwa dokumenty „Foreign Trade Policy” mają znaczenie dla ODP dotyczącego przedmiotowej sprawy, tj. polityka FT 04-09 oraz polityka FT 09-14. Ostatni wymieniony dokument wszedł w życie w kwietniu 2009 r. Ponadto władze publiczne Indii w „Podręczniku procedur, tom I” („HOP I 04-09” i „HOP I 09-14”) przedstawiły również procedury, które regulują politykę FT 04-09 i politykę FT 09-14. Podręcznik procedur jest również regularnie aktualizowany.

(20) Program wskazany w lit. d) powyżej jest zarządzany przez władze stanu Madhya Pradesh.

2. Program „Advance Authorisation” („AAS”)

(21) W trakcie dochodzenia ustalono, że współpracujący indyjski producent nie uzyskał korzyści w ramach AAS podczas ODP. W związku z tym uznano, że nie jest konieczne dalsze analizowanie tego programu w ramach niniejszego dochodzenia.

3. Program „Duty Entitlement Passbook” („DEPBS”)

a) Podstawa prawna

(22) Szczegółowy opis DEPBS zawarto w pkt 4.3 polityki FT 04-09 i polityki FT 09-14 oraz w rozdziale 4 HOP I 04-09 i HOP I 09-14.

b) Kwalifikowalność

(23) Do korzystania z tego programu kwalifikuje się każdy producent eksportujący i każdy eksportujący podmiot handlowy.

c) Stosowanie DEPBS w praktyce

(24) Kwalifikujący się eksporter może złożyć wniosek o przyznanie mu kredytów w ramach DEPBS, które są obliczane jako procent od wartości produktów wywiezionych w ramach tego programu. Takie stawki DEPBS zostały ustalone przez władze indyjskie dla większości

produktów, w tym dla produktu objętego postępowaniem. Stawki DEPBS ustalono w oparciu o standardowe normy nakładów i wyników („SION”), uwzględniające domniemaną zawartość przywozu w nakładach na produkt będący przedmiotem wywozu oraz wielkość należności celnych za ten domniemany przywóz, niezależnie od tego, czy cła przywozowe zostały rzeczywiście zapłacone, czy nie.

- (25) Aby kwalifikować się do korzystania z tego programu, przedsiębiorstwo musi dokonać wywozu produktu. W chwili dokonywania transakcji wywozu eksporter musi złożyć do władz indyjskich deklarację wskazującą, że wywóz produktu odbywa się na podstawie programu DEPBS. Aby produkty mogły być wywiezione, indyjskie władze celne wystawiają podczas trwania procedury wysyłkowej eksportowy dokument przewozowy. Dokument ten wskazuje między innymi kwotę kredytu w ramach DEPBS, jaka ma zostać przyznana dla tej transakcji wywozowej. W tym momencie eksporter zna wysokość korzyści, jakie otrzyma. Po wystawieniu wywozowego dokumentu przewozowego przez władze celne władze publiczne Indii nie mogą odmówić przyznania kredytu w ramach DEPBS. Stawka DEPBS, odpowiednia do obliczenia korzyści, jest stawką obowiązującą w dniu złożenia oświadczenia o dokonywaniu wywozu. W związku z tym nie ma możliwości wstecznego dostosowania poziomu korzyści.
- (26) Stwierdzono, że zgodnie z zasadami rachunkowości obowiązującymi w Indiach, kredyty w ramach DEPBS mogą być księgowane zgodnie z zasadą memoriałową jako przychód na rachunkach bankowych podmiotu gospodarczego, po wywiązaniu się z zobowiązania wywozowego. Takie kredyty mogą być przeznaczane na zapłatę cel związanych z późniejszym przywozem jakichkolwiek towarów, w stosunku do których nie istnieją ograniczenia przywozowe, z wyjątkiem dóbr inwestycyjnych. Towary przywożone z wykorzystaniem tak uzyskanych kredytów mogą być sprzedawane na rynku krajowym (podlegają wtedy podatkowi od sprzedaży) lub wykorzystane do innych celów. Kredyty w ramach DEPBS są zbywalne bez ograniczeń i zachowują ważność przez okres 12 miesięcy od daty wydania.
- (27) Wnioski o kredyty w ramach DEPBS przesyła się drogą elektroniczną i mogą one obejmować nieograniczoną liczbę transakcji wywozowych. Nie istnieją *de facto* ściśle określone terminy składania wniosków o przyznanie kredytów w ramach DEPBS. System elektroniczny używany do zarządzania programem DEPBS nie wyklucza automatycznie transakcji wywozowych przekraczających termin składania wniosków wspomniany w rozdziale 4.47 HOP I 04-09 i 09-14. Ponadto, jak zostało to wyraźnie określone w rozdziale 9.3 HOP I 04-09 i 09-14, wnioski, które wpłynęły po upływie terminu składania wniosków, mogą nadal być rozpatrywane przy nałożeniu niewielkiej opłaty karnej (tj. 10 % wartości uprawnienia).
- (28) Stwierdzono, że współpracujący indyjski producent eksportujący korzystał z tego programu podczas ODP.

d) Wnioski dotyczące DEPBS

- (29) W ramach DEPBS oferowane są subsydia w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Kredyt w ramach DEPBS stanowi wkład finansowy władz publicznych Indii, gdyż ostatecznie jest on wykorzystywany jako wyrównanie należności celnych przywozowych, tym samym zmniejszając przychód z cel uzyskiwanych przez władze publiczne Indii, który w innym przypadku byłby należny. Ponadto kredyt w ramach DEPBS zapewnia korzyści eksporterowi, gdyż poprawia jego płynność finansową.
- (30) Poza tym korzyści w ramach DEPBS są prawnie uzależnione od dokonania wywozu i tym samym są uważane za szczególne i stanowiące podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (31) Program ten nie może być uznany za dopuszczalny system zwrotu cel zapłaconych za składniki procesu produkcji lub system substytucji cel zwrotnych w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego, jak twierdzi współpracujący indyjski producent eksportujący. Nie odpowiada on rygorystycznym zasadom określonym w lit. i) załącznika I, załączniku II (definicja i zasady zwrotu cel) oraz załączniku III (definicja i zasady substytucji cel zwrotnych) rozporządzenia podstawowego. Eksporter nie jest zobowiązany do rzeczywistego wykorzystania materiałów przywożonych na zasadach bezcłowych w procesie produkcji, a kwota przyznanego kredytu nie jest obliczana w powiązaniu z rzeczywiście wykorzystaną ilością takich materiałów. Ponadto nie istnieje żaden system lub procedura potwierdzająca, które materiały są wykorzystywane do produkcji wywożonego produktu lub czy wystąpiła nadmierna płatność należności celnych przywozowych w rozumieniu lit. i) załącznika I oraz załączników II i III rozporządzenia podstawowego. Wreszcie eksporter kwalifikuje się do korzystania z programu DEPBS niezależnie od tego, czy przywozi jakiegokolwiek materiały. Aby uzyskać korzyści, wystarczy, aby eksporter dokonał jedynie wywozu gotowych produktów, bez potrzeby wykazywania, że którykolwiek z użytych materiałów pochodził z przywozu. Stąd też nawet eksporterzy, którzy nabywali wszystkie materiały ze źródeł lokalnych i nie przywozili żadnych towarów, których można było użyć jako nakładów w procesie produkcji, kwalifikują się do korzystania z programu DEPBS.

e) Obliczenie kwoty subsydium

- (32) Zgodnie z art. 3 ust. 2 oraz art. 5 rozporządzenia podstawowego kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych została obliczona w kontekście kwoty korzyści przeniesionych na ich odbiorcę, co ustalono w trakcie dochodzenia przeglądowego. Biorąc to pod uwagę, uznano, że przeniesienie korzyści na odbiorcę zostało dokonane w momencie realizacji transakcji wywozowej na warunkach określonych w tym programie. Od tego momentu władze publiczne Indii ponoszą odpowiedzialność z tytułu rezygnacji z należności celnych, co stanowi wkład finansowy w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego.

- (33) W świetle powyższego za właściwe uznaje się dokonanie wyceny korzyści DEPBS, jako sumy kredytów przyznanych na wszystkie transakcje wywozowe dokonane w ramach tego programu w ODP.
- (34) Współpracujący indyjski producent eksportujący stwierdził, że w jego przypadku kredyty uzyskane w ramach DEPBS zostały wykorzystane do przywozu materiałów zastosowanych wyłącznie do produkcji produktu objętego postępowaniem, mimo iż zasadniczo dopuszczalne było sprzedanie ich lub wykorzystanie kredytów do przywozu innych materiałów. Przedsiębiorstwo stwierdziło zatem, że DEPBS był zwykłym systemem zwrotu ceł i tylko nadmierne umorzenie ceł powinno stanowić podstawę środków wyrównawczych. Wniosek ten musiał zostać odrzucony, ponieważ, jak wyjaśniono w powyższym motywie 31, DEPBS nie jest uważany za dopuszczalny system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji lub system substytucji ceł zwrotnych, który również został dopuszczony przez władze publiczne Indii. Nie jest zatem istotne, jak eksporter faktycznie wykorzystuje licencje uzyskane w ramach tego programu. Eksporter nieodwołalnie uzyskuje korzyść w momencie dokonania transakcji eksportowej w ramach omawianego programu, a nie w momencie dalszego wykorzystania licencji.
- (35) W przypadkach uzasadnionych roszczeń opłaty słusznie poniesione na rzecz uzyskania subsydium zostały odjęte od ustalonej tą metodą kwoty uzyskanych kredytów, aby otrzymać kwotę subsydiów wyrażoną w liczniku, w myśl art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (36) Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego wskazane kwoty subsydiów zostały rozdzielone względem łącznego obrotu w wywozie podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium jest uzależnione od dokonania wywozu i nie było przyznawane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywiezionych czy przetransportowanych towarów.
- (37) W związku z powyższym stawka subsydium ustalona w odniesieniu do tego programu dla współpracującego producenta eksportującego w ODP wynosi 5,7 %.

4. Program „Export Promotion Capital Goods” („EPCGS”)

a) Podstawa prawna

- (38) Szczegółowy opis EPCGS zawarto w rozdziale 5 polityki FT 04-09 i polityki FT 09-14 oraz w rozdziale 5 HOP I 04-09 i HOP I 09-14.

b) Kwalifikowalność

- (39) Do korzystania z tego programu kwalifikują się producenci eksportujący oraz eksportujące przedsiębiorstwa handlowe „powiązane” z producentami pomocniczymi i dostawcami usług.

c) Zastosowanie w praktyce

- (40) Pod warunkiem spełnienia obowiązku wywozu przedsiębiorstwo kwalifikuje się do przywozu dóbr kapitałowych

(nowych oraz – od kwietnia 2003 r. – używanych dóbr kapitałowych mających do 10 lat) według obniżonej stawki cła. W tym celu władze publiczne Indii na wnioski i za opłatą wydają zezwolenie w ramach programu EPCGS. Od kwietnia 2000 r. program ten przewiduje obniżoną stawkę celną wynoszącą 5 % dla wszystkich dóbr kapitałowych przywożonych na podstawie tego programu. Do dnia 31 marca 2000 r. rzeczywiście, stosowana stawka cła wynosiła 11 % (włącznie z 10 % dopłatą), a w przypadku przywozu towarów o znacznej wartości obowiązywała zerowa stawka cła. Aby spełnić obowiązek wywozu, przywożone dobra kapitałowe muszą zostać wykorzystane do wyprodukowania określonej ilości dóbr na wywóz w określonym okresie. Zgodnie z nową polityką FT 09-14 dobra kapitałowe mogą być przywożone w ramach programu EPCGS ze stawką celną 0 %, ale okres na wypełnienie obowiązku wywozu jest w tym przypadku krótszy.

- (41) Posiadacze pozwoleń EPCGS mogą również zaopatrywać się w dobra kapitałowe lokalnie. W takim wypadku lokalny producent dóbr kapitałowych może sam skorzystać z uprawnienia na bezcłowy przywóz komponentów potrzebnych do produkcji takich dóbr kapitałowych. Lokalny producent może również ubiegać się o korzyści z tytułu uznania za wywóz w związku z dostawą dóbr kapitałowych posiadaczowi zezwolenia EPCGS.

- (42) Stwierdzono, że współpracujący producent eksportujący korzystał z tego programu podczas ODP.

d) Wnioski w sprawie programu EPCGS

- (43) W ramach programu EPCGS zapewniane są subsydia w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Redukcja ceł stanowi finansowy wkład władz publicznych Indii, ponieważ ulga ta zmniejsza jego wpływy z cła, które w innym przypadku byłoby należne. Ponadto obniżenie cła przenosi korzyść na eksportera, gdyż kwota tak zaoszczędzona na przywozie poprawia płynność przedsiębiorstwa.

- (44) Ponadto korzystanie z EPCGS jest prawnie uzależnione od dokonania wywozu, ponieważ takich licencji nie można uzyskać bez zobowiązania się do wywozu. Program ten został zatem uznany za szczególny i stanowiący podstawę do zastosowania środków wyrównawczych w myśl art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego. Współpracujący producent eksportujący twierdził, że subsydia w ramach EPCGS odnoszące się do zakupu dóbr kapitałowych nie powinny być uznawane za uzależnione od dokonania wywozu, w przypadku gdy obowiązek wywozu został wypełniony jeszcze przed ODP. Nie powinny one zatem być traktowane jako subsydia szczególne stanowiące podstawę środków wyrównawczych. Powyższy argument należy jednak odrzucić. Należy podkreślić, że otrzymanie subsydium jest uzależnione od dokonania wywozu, tzn. nie zostałyby przyznane w przypadku gdyby przedsiębiorstwo nie zaakceptowało obowiązku wywozu.

(45) Program EPCGS nie może być uznany za dopuszczalny system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji lub system substytucji ceł zwrotnych w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt ii) rozporządzenia podstawowego. Dobra kapitałowe nie wchodzi w zakres takich dopuszczalnych systemów określonych w lit. i) załącznika I do rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie zostały one wykorzystane do wytworzenia wywożonych produktów.

e) *Obliczenie kwoty subsydium*

(46) Kwota subsydium została obliczona, zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, na podstawie niezapłaconego cla od przywiezionych dóbr kapitałowych, rozłożonego na okres, który odzwierciedla normalny okres amortyzacji dla takiej kategorii dóbr kapitałowych w branży objętej postępowaniem. Do kwoty tej dodano odsetki w celu odzwierciedlenia pełnej wartości korzyści uzyskanej w odnośnym okresie. Uznano, iż komercyjna stopa procentowa obowiązująca w Indiach w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym była właściwa dla tego celu.

(47) Zgodnie z art. 7 ust. 2 i art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego wielkość subsydium została rozdzielona względem obrotu w wywozie w ODP jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium jest uzależnione od dokonania wywozu.

(48) Stopa subsydiowania współpracującego producenta eksportującego podczas ODP ustalona w odniesieniu do tego programu wynosi 0,9 %.

5. „Electricity Duty Exemption Scheme” („EDES”) – program regionalny dla stanu Madhya Pradesh

(49) W ramach polityki wspomagania przemysłu z 2004 r. stan Madhya Pradesh („MP”) zapewnia przedsiębiorstwom przemysłowym inwestującym w produkcję energii elektrycznej na potrzeby własnej konsumpcji zwolnienie z opłaty za energię elektryczną.

a) *Podstawa prawna*

(50) Szczegółowy opis programu EDES znajduje się w zawiadomieniu nr 29 władz Madhya Pradesh z dnia 21 lipca 2006 r. oraz w załączniku C do decyzji nr 4238-XIII-2006 z dnia 12 lipca 2006 r.

b) *Kwalifikowalność*

(51) Do skorzystania z tego programu kwalifikuje się każdy producent, który zainwestuje pewną część kapitału w budowę elektrowni w stanie Madhya Pradesh.

c) *Zastosowanie w praktyce*

(52) EDES zapewnia przedsiębiorstwom, które zainwestowały część kapitału w budowę elektrowni, zwolnienie z opłaty za energię elektryczną, która jako lokalny podatek od sprzedaży należna jest w stanie Madhya Pradesh. Zwolnienie to przyznawane jest na pewien okres, uzależnione od wartości inwestycji. Celem programu jest rozwijanie infrastruktury, gdyż państwowe elektrownie nie są

w stanie dostarczyć przedsiębiorstwom na tym obszarze wystarczającej ilości energii elektrycznej. Zwolnienie z opłaty przyznawane jest jedynie na własną konsumpcję energii.

(53) Stwierdzono, że współpracujący producent eksportujący korzystał z tego programu podczas ODP.

d) *Wnioski w sprawie programu EDES*

(54) W ramach programu EDES zapewniane są subsydia w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Zwolnienie z opłaty stanowi wkład finansowy regionalnych władz publicznych Madhya Pradesh, ponieważ ulga ta zmniejsza jego wpływy z opłat, które w przeciwnym wypadku byłyby należne. Ponadto obniżenie podatku jest korzyścią dla eksportera, gdyż zaoszczędzona przy zakupie energii elektrycznej opłata poprawia płynność finansową przedsiębiorstwa.

(55) EDES nie jest prawnie uzależniony od dokonania wywozu. Ponadto nie jest on ograniczony przepisami prawa do określonych obszarów w stanie Madhya Pradesh lub do niektórych przedsiębiorstw lub gałęzi przemysłu. W związku z powyższym współpracujący producent eksportujący stwierdził, że program ten nie powinien być uznawany za szczególnie i stanowić podstawy środków wyrównawczych, gdyż kwalifikowalność do programu opiera się na obiektywnych i neutralnych kryteriach gospodarczych.

(56) Ze względu na brak współpracy ze strony władz regionu Madhya Pradesh Komisja nie mogła sformułować ostatecznych wniosków w zakresie szczególnego charakteru i stosowania programu w praktyce oraz swobody władz w odniesieniu do sposobu jego stosowania. Ponieważ nie było możliwe ustalenie czy władze regionu Madhya Pradesh stosowały obiektywne kryteria lub warunki przyznawania subsydiów nie jest też możliwe określenie z całą pewnością czy spełnione są wymogi zawarte w art. 4 ust. 2 lit. b) akapit pierwszy. Dlatego nawet jeżeli wykazano, że program nie jest szczególnie w świetle prawa, nadal nie jest jasne, czy faktycznie nie ma szczególnego charakteru. Program ten został zatem uznany za szczególnie i stanowiący podstawę do zastosowania środków wyrównawczych w myśl art. 4 ust. 2 akapit pierwszy lit. c) oraz art. 4 ust. 2 akapit czwarty rozporządzenia podstawowego.

e) *Obliczenie kwoty subsydium*

(57) Kwota subsydium została obliczona, zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, na podstawie niezapłaconej opłaty za energię elektryczną zakupioną w ODP (licznik) oraz całkowitego obrotu przedsiębiorstwa ze sprzedaży (mianownik), gdyż zastosowanie EDES nie jest uzależnione od dokonania wywozu, podobnie jak zużycie energii elektrycznej nie musi być ograniczone do wytwarzania produktu objętego postępowaniem.

(58) Stopa subsydiowania współpracującego producenta eksportującego podczas ODP ustalona w odniesieniu do tego programu wynosi 0,5 %.

6. Kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych

- (59) Kwota subsydiów podlegających środkom wyrównawczym określona zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego wyrażona *ad valorem*, dla producenta eksportującego objętego dochodzeniem wynosi 7,1 %. Ta wysokość subsydiów przekracza próg *de minimis* wskazany w art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (60) Poziom subsydiowania ustalony w niniejszym postępowaniu odpowiada subsydiowaniu na poziomie 7,2 %, które ustalone zostało w odniesieniu do tego samego producenta eksportującego w toku najnowszego przeglądu okresowego.
- (61) Uznaje się zatem, iż – zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego – subsydiowanie było kontynuowane w ODP.

PROGRAMY	AAS	DEPBS	EPCGS	EDES	Suma
HEG Ltd.	Nil	5,7 %	0,9 %	0,5 %	7,1 %

7. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania

- (62) Zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy wygaśnięcie obowiązujących środków prowadziłoby do kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania.
- (63) W tej kwestii należy przypomnieć, że w postępowaniu współpracował jedynie jeden spośród dwóch znanych producentów eksportujących produktu objętego postępowaniem. Ustalono, że współpracujący producent eksportujący w ODP nadal korzystał z subsydiowania podlegającego środkom wyrównawczym, przyznanego przez władze indyjskie. Omówione powyżej programy subsydiów regularnie zapewniają korzyści i nie ma przesłanek by sądzić, że w przewidywalnej przyszłości programy te zostaną zakończone lub zmodyfikowane, ani też, że współpracujący producent eksportujący przestanie uzyskiwać korzyści w ramach tych programów. Programy te zostały utrzymane w polityce FT 09-14.
- (64) W odniesieniu do innych znanych producentów eksportujących w Indiach zgodnie z wnioskiem o przegląd nadal korzystają oni z programów subsydiów opisanych powyżej. Żadne dostępne informacje nie wskazują, że miałyby być inaczej. Należy zatem stwierdzić, że nadal ma miejsce ogólnokrajowe subsydiowanie.
- (65) Wobec powyższych ustaleń należy stwierdzić, że subsydiowanie trwało nadal w ODP i najprawdopodobniej będzie kontynuowane w przyszłości.

- (66) Skoro wykazano, że subsydiowanie nie zostało przerwane w ODP i że prawdopodobnie będzie ono kontynuowane w przyszłości, rozpatrywanie prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia subsydiowania nie jest zasadne.

D. DEFINICJA PRZEMYSŁU UNIJNEGO

1. Produkcja unijna

- (67) W Unii produkt podobny wytwarzany jest przez pięć przedsiębiorstw lub grup przedsiębiorstw, których produkcja stanowi łączną produkcję unijną produktu podobnego w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

2. Przemysł unijny

- (68) Dwie spośród pięciu grup przedsiębiorstw nie poparły wniosku i nie współpracowały w toku dochodzenia przeglądowego poprzez przedłożenie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Następujące trzy grupy producentów złożyły wniosek i wyraziły zgodę na współpracę: Graftech International, SGL Carbon GmbH oraz Tokai ERFTCARBON GmbH.

- (69) Wymienione trzy grupy producentów odpowiadają za większą część łącznej produkcji unijnej produktu podobnego, ponieważ reprezentują ponad 90 % łącznej produkcji unijnej niektórych systemów elektrod grafitowych, jak wskazano powyżej w motywie 4. Z tego względu zostaną oni uznani za przemysł unijny w rozumieniu art. 9 ust. 1 i art. 10 ust. 8 rozporządzenia podstawowego oraz będą dalej zwani „przemysłem unijnym”.

E. SYTUACJA NA RYNKU UNIJNYM

1. Uwaga wstępna

- (70) Zważywszy, że tylko jeden indyjski producent eksportujący produkt objęty postępowaniem współpracował w obecnym dochodzeniu, informacje odnoszące się do przywozu produktu objętego postępowaniem do Unii i pochodzącego z Indii nie są podane w formie dokładnych danych liczbowych w celu zachowania poufności zgodnie z art. 29 rozporządzenia podstawowego.
- (71) Sytuacja przemysłu elektrod grafitowych jest blisko powiązana z sytuacją sektora stalowego ponieważ elektrody grafitowe są głównie wykorzystywane w przemyśle stali elektrotechnicznej. W tym kontekście należy odnotować, że w 2007 r. i podczas pierwszych trzech kwartałów 2008 r. na rynku panowały bardzo korzystne warunki w odniesieniu do sektora stalowego i w konsekwencji również dla przemysłu elektrod grafitowych.

- (72) Należy podkreślić, że wielkość sprzedaży elektrod grafitowych podążała mniej więcej za trendem wielkości produkcji stali. Kontrakty na dostawę elektrod grafitowych, obejmujące ceny i ilości, są jednak zazwyczaj negocjowane dla okresów wynoszących 6–12 miesięcy. Istnieje zatem pewien odstęp w czasie między zmianami wielkości sprzedaży spowodowanymi zmianami popytu i wynikającym z tego wpływem na ceny.

2. Konsumpcja na rynku unijnym

- (73) Konsumpcja w Unii została ustalona na podstawie wielkości sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym, oszacowania wielkości sprzedaży innych producentów unijnych na rynku unijnym, danych Eurostatu dotyczących przywozu oraz danych zgromadzonych na podstawie art. 24 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Podobnie jak w dochodzeniu pierwotnym ⁽¹⁾ niektóre rodzaje przywozu zostały pominięte, ponieważ na podstawie dostępnych informacji okazało się, że nie dotyczyły produktu objętego dochodzeniem.
- (74) Między 2006 r. i ODP konsumpcja w Unii zmniejszyła się o prawie 25 %, a główny spadek nastąpił między 2008 r. i ODP. Należy zauważyć, że z uwagi na bardzo sprzyjające warunki rynkowe na początku okresu badanego konsumpcja w Unii była bardzo wysoka i wzrosła o 30 % między okresem objętym pierwotnym dochodzeniem i 2006 r.

Tabela 1

	2006	2007	2008	ODP
Łączna konsumpcja unijna (tony)	170 035	171 371	169 744	128 437
Indeks (2006 = 100)	100	101	100	76

3. Wielkość, udział w rynku i ceny przywozu z Indii

- (75) Wielkość przywozu pochodzącego z Indii („państwo, którego dotyczy postępowanie”) wzrosła o 143 punkty procentowe w okresie badanym i osiągnęła poziom 5 000–7 000 ton w ODP. Udział przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, w rynku wzrósł ponad trzykrotnie między 2006 r. i ODP i osiągnął poziom około 5 %. Udział w rynku wciąż powiększał się w ODP, niezależnie od znaczącego spadku popytu. Ceny importowe stosowane przez państwo, którego dotyczy postępowanie, wzrosły o 52 % w okresie badanym i podążały za tym samym trendem co ceny przemysłu unijnego, lecz pozostały na niższym poziomie od cen przemysłu unijnego. Dane z tabeli 2 nie są precyzyjnymi danymi liczbowymi z uwagi na wymóg poufności, ponieważ istnieje tylko dwóch znanych producentów eksportujących w Indiach.

Tabela 2

	2006	2007	2008	ODP
Wielkość przywozu z innych państw (w tonach)	2 000 do 3 000	3 000 do 4 000	7 000 do 9 000	5 000 do 7 000
Indeks (2006 = 100)	100	123	318	243
Udział w rynku przywozu z innych państw	Okolo 1,5 %	Okolo 2 %	Okolo 5 %	Okolo 5 %
Ceny importowe stosowane przez inne państwa (EUR/tona)	Okolo 2 000	Okolo 2 600	Okolo 3 000	Okolo 3 200
Indeks (2006 = 100)	100	133	145	152

4. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

- (76) Zgodnie z art. 8 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała wszystkie istotne czynniki gospodarcze i wskaźniki, które wywierają wpływ na przemysł unijny.

⁽¹⁾ Zob. motyw 132 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1008/2004 z dnia 19 maja 2004 r. nakładającego tymczasowe cło antysubsydjne przy imporcie systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii (Dz.U. L 183 z 20.5.2004, s. 35).

4.1. Produkcja

- (77) W ODP produkcja zmniejszyła się o 29 % w porównaniu z 2006 r. Produkcja przemysłu unijnego najpierw wzrosła o 2 % w 2007 r. w porównaniu z 2006 r., a następnie znacząco zmniejszyła się, zwłaszcza w ODP.

Tabela 3

	2006	2007	2008	ODP
Produkcja (w tonach)	272 468	278 701	261 690	192 714
Indeks (2006 = 100)	100	102	96	71

4.2. Moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (78) Między 2006 r. a ODP moce produkcyjne zmalały bardzo nieznacznie (o 2 %). Zważywszy, że produkcja również zmniejszyła się w 2008 r. i w szczególności w ODP, wykorzystanie mocy produkcyjnych spadło o 25 punktów procentowych między 2006 r. i ODP.

Tabela 4

	2006	2007	2008	ODP
Moce produkcyjne (w tonach)	298 500	292 250	291 500	293 500
Indeks (2006 = 100)	100	98	98	98
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	91 %	95 %	90 %	66 %
Indeks (2006 = 100)	100	104	98	72

4.3. Zapasy

- (79) Stan zapasów przemysłu unijnego na koniec okresu sprawozdawczego utrzymywał się na stałym poziomie w 2007 r. w porównaniu z 2006 r. i zmniejszył się o 10 % w 2008 r. W ODP poziom zapasów wzrósł nieznacznie, lecz był o 5 % niższy niż w 2006 r.

Tabela 5

	2006	2007	2008	ODP
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	21 407	21 436	19 236	20 328
Indeks (2006 = 100)	100	100	90	95

4.4. Wielkość sprzedaży

- (80) W okresie badanym sprzedaż przemysłu unijnego na rynku unijnym do niepowiązanych klientów zmniejszyła się o 39 %. Na początku okresu badanego jej poziom był bardzo wysoki ze względu na wzrost o niemal 70 % w porównaniu z okresem objętym pierwotnym dochodzeniem. Wielkość sprzedaży nieznacznie zmalała w 2007 r. i 2008 r., pozostając jednak na stosunkowo wysokim poziomie (w 2008 r. była ona o 47 % wyższa niż w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem). Poziom sprzedaży znacząco jednak obniżył się między 2008 r. a ODP (o prawie jedną trzecią).

Tabela 6

	2006	2007	2008	ODP
Unijna wielkość sprzedaży niepowiązanym klientom (w tonach)	143 832	139 491	124 463	88 224
Indeks (2006 = 100)	100	97	87	61

4.5. *Udział w rynku*

- (81) Udział przemysłu unijnego w rynku między 2006 r. a ODP stopniowo zmniejszył się o niemal 16 punktów procentowych (z 84,6 % do 68,7 %).

Tabela 7

	2006	2007	2008	ODP
Udział w rynku przemysłu unijnego	84,6 %	81,4 %	73,3 %	68,7 %
Indeks (2006 = 100)	100	96	87	81

4.6. *Wzrost*

- (82) W okresie między 2006 r. a ODP konsumpcja unijna spadła niemal o 25 %. Przemysł unijny utracił prawie 16 punktów procentowych udziału w rynku, podczas gdy udział przywozu produktu objętego postępowaniem w rynku zwiększył się o 3,4 punktu procentowego.

4.7. *Zatrudnienie*

- (83) Poziom zatrudnienia w przemyśle unijnym spadł o 7 % między 2006 r. a ODP.

Tabela 8

	2006	2007	2008	ODP
Zatrudnienie związane z produktem objętym postępowaniem (liczba zatrudnionych)	1 942	1 848	1 799	1 804
Indeks (2006 = 100)	100	95	93	93

4.8. *Wydajność*

- (84) Wydajność siły roboczej przemysłu unijnego, mierzona jako produkcja przypadająca na jednego pracownika w ujęciu rocznym, zwiększyła się między 2006 r. a ODP o 24 %. W 2007 r. i 2008 r. wydajność nieznacznie zwiększyła się, po czym w ODP spadła o niemal 25 %.

Tabela 9

	2006	2007	2008	ODP
Wydajność (tony w przeliczeniu na pracownika)	140	151	146	107
Indeks (2006 = 100)	100	107	104	76

4.9. *Ceny sprzedaży i czynniki wpływające na ceny krajowe*

- (85) Jednostkowe ceny sprzedaży przemysłu unijnego wykazują pozytywną tendencję, zwiększając się o 40 % w okresie badanym. Jest to wynikiem: (i) ogólnego

poziomu cen na rynku; (ii) koniecznością pokrycia zwiększających się kosztów produkcji; oraz (iii) sposobem konstruowania cen określonych w kontraktach na dostawę.

- (86) W 2007 r. i 2008 r., w kontekście ogólnego wzrostu cen rynkowych i ze względu na stale wysoki popyt na elektrody grafitowe, przemysł unijny miał możliwość podniesienia cen. Istniejący popyt jest wynikiem bardzo korzystnych warunków rynkowych, które panowały w sektorze stalowym w okresie do trzeciego kwartału 2008 r., jak wspomniano w motywie 71.

- (87) Ceny wzrastały w 2007 r. i 2008 r. także w związku z rosnącymi kosztami produkcji, a w szczególności cenami surowców. W okresie od 2006 r. do 2008 r. koszty wzrosły o 23 %. Przemysł unijny mógł pokryć ten wzrost w znacznym stopniu, zwiększając swoje ceny (+ 33 %).

- (88) W ODP wzrost cen był wolniejszy (+ 5 %). Brak spadku cen w okresie zmniejszającego się popytu wynika ze sposobu, w jaki kontrakty na dostawę są zawierane na rynku oraz z faktu, że większość kontraktów na dostawę w 2009 r. została zawarta w 2008 r. Jak wskazano w motywie 72, wielkość sprzedaży elektrod grafitowych zmienia się analogicznie do wielkości produkcji stali. Negocjowanie kontraktów na dostawę elektrod grafitowych trwające od 6 do 12 miesięcy może prowadzić do odsunięcia w czasie wpływu zmian popytu (jego wzrostu lub zmniejszenia się) na ceny. Kontrakty negocjowane są w oparciu o przewidywaną wielkość sprzedaży, która może być inna niż jej rzeczywisty poziom, w wyniku czego tendencje cenowe w danym okresie mogą nie odzwierciedlać tendencji wielkości sprzedaży w tym samym okresie. Miało to miejsce w ODP, kiedy to zmniejszył się poziom sprzedaży ale utrzymał się wysoki poziom cen gdyż większość kontraktów na dostawę w 2009 r. została zawarta w 2008 r., a ponadto niektóre dostawy przewidziane na 2008 r. zostały przesunięte na rok 2009. Wzrost cen w ODP, który wyniósł 5 %, nie był jednak wystarczający, aby pokryć wzrost kosztów (+ 13 %), jak miało to miejsce w poprzednim okresie. Na okres po ODP ceny zostały renegocjowane na niższych poziomach.

- (89) Jak wyjaśniono w motywie 75, ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, zmieniały się w podobny sposób jak ceny przemysłu unijnego, pozostając jednak na znacznie niższym poziomie.

Tabela 10

	2006	2007	2008	ODP
Cena jednostkowa stosowana na rynku unijnym (EUR/tona)	2 569	3 103	3 428	3 585
Indeks (2006 = 100)	100	121	133	140

4.10. *Wynagrodzenia*

- (90) Między 2006 r. a ODP średnie wynagrodzenie na pracownika zwiększyło się o 15 %.

Tabela 11

	2006	2007	2008	ODP
Roczny koszt pracy w przeliczeniu na pracownika (w tys. EUR)	52	56	61	60
Indeks (2006 = 100)	100	108	118	115

4.11. Inwestycje

- (91) Między 2006 r. a ODP roczne inwestycje przemysłu unijnego w produkt objęty postępowaniem zwiększyły się o 37 %. W ODP poziom inwestycji zmniejszył się jednak w porównaniu z 2008 r. o 14 %.

Tabela 12

	2006	2007	2008	ODP
Inwestycje netto (EUR)	30 111 801	45 383 433	47 980 973	41 152 458
Indeks (2006 = 100)	100	151	159	137

4.12. Rentowność i zwrot z inwestycji

- (92) Pomimo wzrostu kosztów o 40 % w okresie badanym przemysłowi unijnemu udało się w jeszcze większym stopniu podnieść ceny w latach 2006–2007. Doprowadziło to do wzrostu zysku z 19 % w 2006 r. do 26 % w 2007 r. W okresie od 2007 do 2008 r. ceny i koszty wzrosły w tym samym stopniu, margines przemysłu unijnego pozostał zatem na tym samym poziomie co w 2007 r. Następnie zysk ponownie zmniejszył się w ODP do poziomu 19 % ze względu na niższe wykorzystanie mocy produkcyjnych i wyższe ceny surowców. W 2009 r. zyski jeszcze bardziej zmniejszyły się, gdyż przemysł unijny musiał obniżyć swoje ceny, dostosowując je do ogólnego obniżenia cen sprzedaży na rynku elektrod grafitowych wywołanego zmniejszonym popytem ze strony sektora stalowego.
- (93) Zwrot z inwestycji („ROI”) wzrósł z poziomu 71 % w 2006 r. do 103 % w 2007 r. W 2008 r. osiągnął on poziom 119 %, a w ODP obniżył się do 77 %. Ogółem zwrot z inwestycji wzrósł w okresie od 2006 r. do ODP o 6 punktów procentowych.

Tabela 13

	2006	2007	2008	ODP
Zysk netto sprzedaży unijnej niepowiązanym klientom (% sprzedaży netto)	19 %	26 %	25 %	19 %
ROI (zysk netto w ujęciu procentowym wartości księgowej netto inwestycji)	71 %	103 %	119 %	77 %

4.13. Przepływ środków pieniężnych i zdolność do pozyskania kapitału

- (94) Przepływy pieniężne netto z działalności operacyjnej wzrosły w okresie od 2006 r. do 2007 r. Wzrost ten trwał nadal w 2008 r., po czym zmniejszył się w ODP. Ogólnie biorąc, przepływy pieniężne były w ODP o 28 % wyższe niż w okresie badanym.
- (95) Nie było oznak trudności w pozyskiwaniu kapitału przez przemysł unijny, głównie z uwagi na fakt, że część producentów należy do większych grup przedsiębiorstw.

Tabela 14

	2006	2007	2008	ODP
Przepływy środków pieniężnych (EUR)	109 819 535	159 244 026	196 792 707	140 840 498
Indeks (2006 = 100)	100	145	179	128

4.14. Wielkość subsydiowania

- (96) Z uwagi na skalę udział w rynku i ceny przywozu z Indii wpływ rzeczywistych marginesów subsydiowania na przemysł unijny nie może być uważany za nieistotny.

4.15. Poprawa sytuacji po wcześniejszym subsydiowaniu i po dumpingu

- (97) Analizowane powyżej wskaźniki wskazują na poprawę sytuacji gospodarczej i finansowej przemysłu unijnego w następstwie wprowadzenia w 2004 r. ostatecznych środków wyrównawczych i antydumpingowych. Przemysł unijny korzystał z wyższych cen i zysków w szczególności w okresie od 2006 r. do 2008 r. Było to związane z bardzo pozytywnymi warunkami rynkowymi, które pozwoliły na utrzymanie wysokiego poziomu cen i zysków, mimo iż, jak wyjaśniono w motywie 81, udział w rynku przemysłu unijnego zmniejszał się. Niemniej w tym samym okresie i pomimo stosowanych środków udział przywozu indyjskiego w rynku zwiększył się, a indyjskie produkty przywożone były po niższych cenach niż ceny przemysłu unijnego. Już w ODP zyski przemysłu unijnego zaczęły się zmniejszać, a jeszcze bardziej obniżyły się w 2009 r. ze względu na wyższe koszty i ograniczony wzrost cen.

5. Wpływ subsydiowanego przywozu i innych czynników

5.1. Wpływ subsydiowanego przywozu

- (98) Pomimo wzrostu konsumpcji w Unii w badanym okresie wielkość przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, zwiększyła się ponad dwukrotnie, a jego udział w rynku wzrósł ponad trzykrotnie (zob. motyw 75). Nie uwzględniając ceł wyrównawczych i antydumpingowych, należy uznać, że przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie, spowodował w ODP podcięcie cen przemysłu unijnego, choć jedynie o mniej niż 2 %.

5.2. Wpływ kryzysu gospodarczego

- (99) Ze względu na bardzo korzystne warunki gospodarcze panujące w sektorze stalowym i powiązanych branżach, w tym w branży elektrod grafitowych, w 2007 r. i w trzech pierwszych kwartałach 2008 r., w momencie wybuchu kryzysu gospodarczego w końcu 2008 r. przemysł unijny znajdował się w stosunkowo dobrej sytuacji gospodarczej. Negocjowanie kontraktów na dostawę elektrod grafitowych, trwające zwykle od 6 do 12 miesięcy, powoduje odsunięcie w czasie wpływu zmian popytu (jego wzrostu lub zmniejszenia się) na ceny. Ponieważ umowy odnoszące się do ODP negocjowane były w momencie, gdy niemożliwe było przewidzenie konsekwencji kryzysu gospodarczego, kryzys wpłynął głównie na ilość zamówień w ODP, a jakkolwiek wpływ na ceny odczuwalny byłby przez przemysł unijny z opóźnieniem. W tym kontekście należy zauważyć, że sytuacja przemysłu unijnego w niektórych aspektach

pogorszyła się, nawet w okresie gdy panowały korzystne warunki gospodarcze, co wyraziło się poprzez utratę udziału w rynku na rzecz przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie. Fakt, że pogorszenie to nie spowodowało większych negatywnych skutków, wiąże się częściowo z wysokim popytem w latach 2007–2008, który pozwolił przemysłowi unijnemu na utrzymanie wysokiego poziomu produkcji i sprzedaży, a częściowo z faktem, że podczas gdy wielkości te spadły w ODP, ceny mogły być utrzymane ze względu na opisane wyżej odsunięcie w czasie.

5.3. Przywóz z innych państw

- (100) Ze względu na fakt, że dane udostępniane przez Eurostat na poziomie kodu CN obejmują także produkty inne niż produkt objęty dochodzeniem, poniższa analiza przeprowadzona została na podstawie danych dotyczących przywozu na poziomie kodu TARIC, uzupełnionych informacjami uzyskanymi z danych zgromadzonych zgodnie z art. 24 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Część przywozu nie została uwzględniona, ponieważ na podstawie dostępnych informacji stwierdzono, że obejmował on produkty inne niż produkt objęty dochodzeniem.
- (101) Oszacowano, że przywóz z innych państw trzecich wzrósł o 63 %, z około 11 000 ton w 2006 r. do około 18 500 ton w ODP. Całkowity udział w rynku przywozu z tych państw zwiększył się z 6,6 % w 2006 r. do 14,4 % w ODP. Średnia cena przywozu z innych państw trzecich wzrosła między 2006 r. a ODP o 42 %. Największą część przywozu pochodzi z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”), Rosji, Japonii i Meksyku, które są jedynymi państwami posiadającymi w ODP indywidualny udział w rynku wyższy niż 1 %. Przywóz z tych państw będzie analizowany w kolejnych motywach. Łączny udział w rynku przywozu z dziewięciu innych państw sytuuje się na poziomie jedynie około 2 % i nie będzie analizowany.
- (102) Udział w rynku przywozu z Chin wzrósł w okresie badanym o 2,4 punktu procentowego (z 0,2 % do 2,6 %). Dostępne informacje wskazują, że przywóz ten prowadzony był po cenach niższych od cen przemysłu unijnego i przywozu z Indii.
- (103) Udział w rynku przywozu z Rosji wzrósł w okresie badanym o 4,2 punktu procentowego (z 1,9 % do 6,1 %). Dostępne informacje wskazują, że przywóz ten prowadzony był po cenach nieco niższych niż ceny przemysłu unijnego, ale wyższych niż ceny przywozu z Indii.
- (104) Udział w rynku przywozu z Japonii zmniejszył się w okresie badanym o 0,4 punktu procentowego (z 2,0 % do 1,6 %). Dostępne informacje wskazują, że przywóz ten prowadzony był po cenach podobnych lub wyższych niż ceny przemysłu unijnego i ceny przywozu z Indii.

- (105) Udział w rynku przywozu z Meksyku wzrósł w okresie badanym o 1 punkt procentowy (z 0,9 % do 1,9 %). Dostępne informacje wskazują, że przywóz ten prowadzony był po cenach wyższych niż ceny przemysłu unijnego i ceny przywozu z Indii.
- (106) Podsumowując, nie można wykluczyć, że rozwój przywozu z ChRL i Rosji mógł w pewnym stopniu przyczynić się do zmniejszenia udziału w rynku przemysłu unijnego. Niemniej jednak, uwzględniając ogólny charakter danych dostępnych w statystykach dotyczących przywozu, które nie pozwalają na przeprowadzenie porównania cen według rodzaju produktu – jak miało to miejsce w przypadku Indii dzięki szczegółowym informacjom przekazanych przez producenta eksportującego – wpływ przywozu z ChRL i Rosji nie może zostać stwierdzony z całą pewnością.

Tabela 15

	2006	2007	2008	ODP
Wielkość przywozu z innych państw (w tonach)	11 289	11 243	19 158	18 443
<i>Indeks (2006 = 100)</i>	100	100	170	163
Udział w rynku przywozu z innych państw	6,6 %	6,6 %	11,3 %	14,4 %
Ceny importowe stosowane przez inne państwa (EUR/tona)	2 467	3 020	3 403	3 508
<i>Indeks (2006 = 100)</i>	100	122	138	142
	2006	2007	2008	ODP
Wielkość przywozu z ChRL (w tonach)	421	659	2 828	3 380
<i>Indeks (2006 = 100)</i>	100	157	672	804
Udział w rynku przywozu z ChRL	0,2 %	0,4 %	1,7 %	2,6 %
Ceny przywozu z ChRL (EUR/tona)	1 983	2 272	2 818	2 969
<i>Indeks (2006 = 100)</i>	100	115	142	150
	2006	2007	2008	ODP
Wielkość przywozu z Rosji (w tonach)	3 196	2 887	8 441	7 821
<i>Indeks (2006 = 100)</i>	100	90	264	245
Udział w rynku przywozu z Rosji	1,9 %	1,7 %	5,0 %	6,1 %
Ceny przywozu z Rosji (EUR/tona)	2 379	2 969	3 323	3 447
<i>Indeks (2006 = 100)</i>	100	125	140	145
	2006	2007	2008	ODP
Wielkość przywozu z Japonii (w tonach)	3 391	2 223	3 731	2 090
<i>Indeks (2006 = 100)</i>	100	66	110	62
Udział w rynku przywozu z Japonii	2,0 %	1,3 %	2,2 %	1,6 %
Ceny przywozu z Japonii (EUR/tona)	2 566	3 131	3 474	3 590
<i>Indeks (2006 = 100)</i>	100	122	135	140
	2006	2007	2008	ODP
Wielkość przywozu z Meksyku (w tonach)	1 478	2 187	2 115	2 465
<i>Indeks (2006 = 100)</i>	100	148	143	167
Udział w rynku przywozu z Meksyku	0,9 %	1,3 %	1,2 %	1,9 %
Cena przywozu z Meksyku (w EUR/tona)	2 634	3 629	4 510	4 554
<i>Indeks (2006 = 100)</i>	100	138	171	173

6. Wniosek

- (107) Jak wskazano w motywie 75, wielkość przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, wzrosła więcej niż dwukrotnie w okresie od 2006 r. do ODP. Biorąc pod uwagę fakt, że konsumpcja spadła w tym samym czasie o niemal 25 %, nastąpił gwałtowny wzrost udziału w rynku eksporterów indyjskich – z około 1,5 % w 2006 r. do około 5 % w ODP. Mimo iż indyjskie ceny eksportowe w wywozie do Unii znacząco wzrosły w okresie badanym w wyniku ogólnie wysokich cen rynkowych, nadal powodowały one podcięcie cen przemysłu unijnego.
- (108) W okresie między 2006 r. i ODP i pomimo wprowadzenia środków wyrównawczych i antydumpingowych wiele ważnych wskaźników wskazywało na niekorzystne zmiany: wielkości produkcji i sprzedaży zmniejszyły się odpowiednio o 29 % i 39 %, wykorzystanie mocy produkcyjnych zmniejszyło się o 28 % i towarzyszyło jej zmniejszenie zatrudnienia i wydajności. Mimo iż część tych niekorzystnych zjawisk może zostać wyjaśniona gwałtownym spadkiem konsumpcji, która w okresie badanym zmniejszyła się o niemal 25 %, znaczne zmniejszenie udziału w rynku przemysłu unijnego (o 15,9 punktu procentowego w okresie od 2006 r. do ODP) należy interpretować także w świetle stałego wzrostu udziału w rynku przywozu z Indii.
- (109) Stosunkowo wysoki poziom zysków w ODP wynika przede wszystkim z nadal wysokiego poziomu cen, utrzymującego się z powodów wyjaśnionych w motywie 88. Podsumowując, ogólna sytuacja przemysłu unijnego pogorszyła się w okresie badanym i w końcu ODP przemysł unijny pomimo stosunkowo wysokiego poziomu zysku znajdował się w trudnej sytuacji, a jego wysiłki na rzecz utrzymania wielkości sprzedaży i wystarczającego poziomu cen w sytuacji słabnącego popytu były poddane szkodliwemu działaniu coraz większego indyjskiego przywozu subsydiowanego.

F. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUOWANIA I PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

1. Uwagi wstępne

- (110) Jak przedstawiono powyżej, zastosowanie środków wyrównawczych pozwoliło przemysłowi unijnemu na poprawę sytuacji jedynie w pewnym zakresie. Kiedy jednak w ODP zanikł wysoki poziom konsumpcji w Unii, obserwowany przez większość okresu badanego, sytuacja przemysłu unijnego, nadal narażonego na szkodliwy wpływ subsydiowanego przywozu z Indii, okazała się podatna na zagrożenie i niestabilna. W końcu ODP słaba była w szczególności zdolność Unii do pokrywania zwiększonych kosztów.
- ### 2. Związek pomiędzy wielkością wywozu i cenami eksportowymi przy wywozie do państw trzecich a wielkością wywozu i cenami eksportowymi przy wywozie do Unii
- (111) Ustalono, że średnia cena eksportowa indyjskiej sprzedaży do krajów niebędących członkami UE była niższa

niż średnia cena eksportowa do Unii, a także niższa niż ceny na rynku krajowym. Eksporterzy z Indii sprzedawali do krajów niebędących członkami UE znaczne ilości, stanowiące większość ich całkowitej sprzedaży eksportowej. Dlatego też uznano, że w przypadku wygaśnięcia środków eksporterzy z Indii mieliby motywację do przekierowania znacznej części wywozu kierowanego do innych państw trzecich na atrakcyjniejszy rynek unijny, z zastosowaniem cen, które nawet jeżeli byłyby wyższe niż w przypadku wywozu do państw trzecich, kształtowałyby się prawdopodobnie w dalszym ciągu wyraźnie poniżej aktualnych poziomów cen eksportowych do Unii.

3. Niewykorzystane moce produkcyjne i zapasy na rynku indyjskim

- (112) Współpracujący producent indyjski posiada znaczne niewykorzystane moce produkcyjne i planuje zwiększyć je w latach 2010–2011. Istnieje zatem potencjał znacznego zwiększenia wielkości wywozu do Unii, w szczególności z uwagi na brak wskazań, aby rynki państw trzecich lub rynek krajowy były w stanie przyjąć jakąkolwiek dodatkową produkcję.
- (113) W swoich uwagach dotyczących ujawnionych ustaleń indyjski producent współpracujący stwierdził, że jego wolne moce wynikały przede wszystkim z kryzysu gospodarczego i związanego z nim spadku popytu. Istnienie znacznej części wolnych mocy można jednak wyjaśnić tym, że przedsiębiorstwo istotnie zwiększyło swoje moce między 2006 r. i ODP. Ponadto należy odnotować, że przedsiębiorstwo zaplanowało dodatkowe zwiększenie mocy produkcyjnych. Co więcej, należy także wskazać, że istnieje inny indyjski producent, który nie współpracował, posiadane przez niego moce produkcyjne oraz poziom ich wykorzystania są podobne i ogłosił on ostatnio bardzo znaczący wzrost mocy produkcyjnych.

4. Wniosek

- (114) Producenci w państwie, którego dotyczy postępowanie, posiadają zatem potencjał umożliwiający im zwiększenie lub przekierowanie wywozu na rynek unijny. Ponadto ceny stosowane w indyjskim wywozie do państw trzecich są niższe niż ceny wywozu do Unii. W dochodzeniu, na podstawie porównywalnych rodzajów produktu, wykazano, że współpracujący producent eksportujący sprzedaje produkt objęty postępowaniem po cenach niższych niż ceny przemysłu unijnego. Ceny te najprawdopodobniej jeszcze bardziej zmniejszyłyby się, osiągając poziom niższych cen stosowanych w odniesieniu do reszty świata. Taka strategia cenowa, wraz ze zdolnością eksporterów z państwa, którego dotyczy postępowanie, do dostarczania znacznych ilości produktu objętego postępowaniem na rynek unijny, miałyby najprawdopodobniej negatywny wpływ na sytuację gospodarczą przemysłu unijnego.

(115) Jak wykazano powyżej, sytuacja przemysłu unijnego jest nadal podatna na zagrożenie i niestabilna. Prawdopodobne jest, że gdyby przemysł unijny został narażony na zwiększony subsydiowany przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie, spowodowałoby to spadek sprzedaży, udziału w rynku, cen sprzedaży, a w konsekwencji również pogorszenie sytuacji finansowej, do poziomów ustalonych w dochodzeniu pierwotnym. Na tej podstawie uznaje się, że zniesienie środków spowodowałoby z wszelkim prawdopodobieństwem pogorszenie już teraz trudnej sytuacji i ponowne wystąpienie poważnych szkód dla przemysłu unijnego.

G. INTERES UNII

1. Wprowadzenie

(116) Zgodnie z art. 31 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy utrzymanie istniejących środków wyrównawczych nie zaszkodzi interesowi Unii jako całości. Interes Unii określono na podstawie analizy wszystkich zaangażowanych interesów, tj. interesu przemysłu unijnego, importerów oraz użytkowników produktu objętego postępowaniem.

(117) Należy przypomnieć, że w poprzednich dochodzeniach wprowadzenie środków nie zostało uznane za działanie wbrew interesom Unii. Również fakt, że obecne dochodzenie to przegląd, a więc obejmuje ono analizę sytuacji, w której środki wyrównawcze już zastosowano, umożliwia ocenę jakiegokolwiek niekorzystnego wpływu aktualnie obowiązujących środków wyrównawczych na zainteresowane strony.

(118) Na tej podstawie zbadano, czy mimo wniosków dotyczących prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkodliwego subsydiowania istnieją istotne powody pozwalające na stwierdzenie, że utrzymanie środków w tym konkretnym przypadku nie leży w interesie Unii.

2. Interes przemysłu unijnego

(119) Przemysł unijny udowodnił, iż jest przemysłem strukturalnie rentownym. Zostało to potwierdzone pozytywnym rozwojem sytuacji gospodarczej przemysłu zaobserwowanym po wprowadzeniu środków wyrównawczych w 2004 r. W szczególności zwiększenie rentowności przemysłu unijnego w kilkuletnim okresie poprzedzającym ODP wyraźnie kontrastuje z sytuacją, która miała miejsce przed wprowadzeniem środków. W badanym okresie przemysł unijny systematycznie tracił jednak udział w rynku, podczas gdy przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie, znacznie zwiększył swój udział w rynku. Gdyby środki nie zostały wprowadzone, przemysł unijny bez wątpienia znajdowałby się w jeszcze trudniejszej sytuacji.

3. Interes importerów/użytkowników produktu objętego postępowaniem

(120) Żaden z dziewięciu niepowiązanych importerów, z którymi nawiązano kontakt, nie wykazał chęci współpracy.

(121) Zgłosiło się siedemnastu użytkowników produktu objętego postępowaniem, którzy przedłożyli odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Większość użytkowników od wielu lat nie wykorzystywała elektrod grafitowych pochodzących z Indii i tym samym są oni neutralni w odniesieniu do ewentualnego dalszego stosowania środków. Sześciu użytkowników natomiast, przynajmniej w pewnym stopniu, wykorzystuje indyjskie elektrody. Czterech użytkowników twierdziło, że dalsze stosowanie środków negatywnie wpłynie na konkurencję. Jedno stowarzyszenie (Eurofer) zdecydowanie sprzeciwiło się dalszemu stosowaniu środków i stwierdziło, że jego wynikiem byłoby wycofanie się znacznej liczby indyjskich eksporterów z rynku unijnego. Wymienione stowarzyszenie twierdzi, że dalsze stosowanie środków powstrzymałoby producentów stali przed poszukiwaniem alternatywnych źródeł zaopatrzenia oraz umożliwiłoby przemysłowi unijnemu utrzymywanie dominującej, niemal duopolistycznej, pozycji. Z rozwoju przywozu z Indii po wprowadzeniu środków jasno wynika jednak, że masowe wycofanie się importerów nie miało miejsca, wręcz przeciwnie, przywóz z Indii znacznie wzrósł w okresie badanym. Ponadto w toku dochodzenia wykazano, że elektrody grafitowe są przedmiotem coraz większego przywozu na rynek unijny z wielu innych państw trzecich. W odniesieniu do silnej pozycji przemysłu unijnego na rynku należy przypomnieć, że jego udział w rynku zmniejszył się o prawie 16 punktów procentowych w okresie badanym (zob. powyższy motyw 81). Ponadto stowarzyszenie to stwierdziło także, że koszt elektrod grafitowych stanowi jedynie stosunkowo małą część całości kosztów producentów stali.

(122) Przypomina się także, że w pierwotnym dochodzeniu ustalono, że wpływ wprowadzenia środków nie będzie znaczący dla użytkowników⁽¹⁾. Pomimo obowiązywania środków przez pięć lat importerzy/użytkownicy w Unii w dalszym ciągu zaopatrywali się m.in. w Indiach. Brak jest wskazań, aby wystąpiły jakiegokolwiek trudności w znalezieniu innych źródeł. Ponadto przypomina się, że jeśli chodzi o wpływ wprowadzenia środków na użytkowników, w pierwotnym dochodzeniu stwierdzono, że biorąc pod uwagę nieistotny wpływ kosztu elektrod grafitowych na przemysł użytkowników, jakiegokolwiek wzrost kosztów nie miałby raczej znaczącego wpływu na przemysł użytkowników. Po wprowadzeniu środków nie znaleziono żadnych wskazań zaprzeczających temu twierdzeniu. Uznaje się zatem, że utrzymanie środków wyrównawczych nie będzie raczej miało istotnego wpływu na importerów/użytkowników w Unii.

4. Wniosek

(123) Zważywszy na powyższe ustalenia, uznano, że nie ma żadnych istotnych powodów przemawiających przeciwko utrzymaniu obecnych środków wyrównawczych.

⁽¹⁾ Zob. motyw 150 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1008/2004 (Dz.U. L 183 z 20.5.2004, s. 35) oraz motyw 30 rozporządzenia Rady (WE) nr 1628/2004 (Dz.U. L 295 z 18.9.2004, s. 4).

H. ŚRODKI WYRÓWNAWCZE

- (124) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza się zalecić utrzymanie obowiązujących środków. Wyznaczono również termin, w którym strony mają możliwość przedstawienia uwag dotyczących ujawnionych informacji. Przedstawione uwagi i komentarze, o ile były uzasadnione, zostały należycie uwzględnione.
- (125) Z powyższych ustaleń wynika, zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, że środki wyrównawcze wprowadzone względem przywozu niektórych elektrod grafitowych pochodzących z Indii powinny zostać utrzymane. Przypomina się, że środki te mają formę cła *ad valorem*.
- (126) Indywidualne stawki ceł wyrównawczych dla przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu są stosowane wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem, wyprodukowanego przez te przedsiębiorstwa, a zatem przez określone wskazane osoby prawne. Przywożone produkty objęte postępowaniem wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, których nazwa i adres nie zostały wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, łącznie z podmiotami powiązanymi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i do ich produktów stosowane są stawki dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (127) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianych indywidualnych stawek cła wyrównawczego (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji⁽¹⁾ wraz z wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą na rynek krajowy i na rynki zagraniczne, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W razie potrzeby rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione przez uaktual-

nienie wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek celnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło wyrównawcze na przywóz elektrod grafitowych w rodzaju stosowanych w piecach elektrycznych, o pozornym ciężarze właściwym 1,65 g/cm³ lub większym oraz o oporności elektrycznej 6,0 μΩ.m lub mniejszej, objętych obecnie kodem CN ex 8545 11 00 (kod TARIC 8545 11 00 10) oraz stosowanych do tych elektrod grafitowych złączek, objętych obecnie kodem CN ex 8545 90 90 (kod TARIC 8545 90 90 10), przywożonych razem lub osobno i pochodzących z Indii.

2. Stawka cła mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wytworzonych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło (%)	TARIC dodatkowy kod
Graphite India Limited (GIL), 31 Chowringhee Road, Kolkatta – 700016, West Bengal	6,3	A530
HEG Limited, Bhilwara Towers, A-12, Sector-1, Noida – 201301, Uttar Pradesh	7,0	A531
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	7,2	A999

3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 grudnia 2010 r.

W imieniu Rady
K. PEETERS
Przewodniczący

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, B-1049 Brussels, Belgium.